

श्रीः  
श्रीमते रामानुजाय नमः  
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः  
श्रीसीतालक्ष्मणभरतशत्रुघ्नहनुमत्समेत श्रीरामचन्द्र परब्रह्मणे नमः

श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकाण्डे

॥ चत्वारिंशः सर्गः ॥

*This document has been prepared by*

*Sunder Kidāmbi*

*with the blessings of*

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

*His Holiness śrīmad āṇḍavan śrīraṅgam*

श्रीः  
श्रीमते रामानुजाय नमः  
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः  
श्रीसीतालक्ष्मणभरतशत्रुघ्नहनुमत्समेत श्रीरामचन्द्र परब्रह्मणे नमः

## ॥ चत्वारिंशः सर्गः ॥

### सुग्रीवरावणयोर्मल्लयुद्धम्

ततो रामः सुवेलाग्रं योजनद्वयमण्डलम्।  
उपारोहत् ससुग्रीवो हरियूथैः समन्वितः ॥ 6.40.1 ॥

स्थित्वा मुहूर्तं तत्रैव दिशो दश विलोकयन्।  
त्रिकूटशिखरे रम्ये निर्मितां विश्वकर्मणा ॥ 6.40.2 ॥

ददर्श लङ्कां सुन्यस्तां रम्यकाननशोभिताम्।  
तस्य गोपुरशृङ्गस्थं राक्षसेन्द्रं दुरासदम् ॥ 6.40.3 ॥

श्वेतचामरपर्यन्तं विजयच्छत्रशोभितम्।  
रक्तचन्दनसंलिप्तं रत्नाभरणभूषितम् ॥ 6.40.4 ॥

नीलजीमूतसङ्काशं हेमसञ्छादिताम्बरम्।  
ऐरावतविषाणाग्रैरुत्कृष्टकिणवक्षसम् ॥ 6.40.5 ॥

शशलोहितरागेण संवीतं रक्तवाससा।  
सन्ध्यातपेन सञ्छन्नं मेघराशिमिवाम्बरे ॥ 6.40.6 ॥

पश्यतां वानरेन्द्राणां राघवस्यापि पश्यतः।  
दर्शनाद् राक्षसेन्द्रस्य सुग्रीवः सहस्रोत्थितः ॥ 6.40.7 ॥

क्रोधवेगेन संयुक्तः सत्त्वेन च बलेन च।  
अचलाग्रादथोत्थाय पुप्लुवे गोपुरस्थले ॥ 6.40.8 ॥

स्थित्वा मुहूर्तं सम्प्रेक्ष्य निर्भयेनान्तरात्मना।  
तृणीकृत्य च तद् रक्षः सोऽब्रवीत् परुषं वचः ॥ 6.40.9 ॥

लोकनाथस्य रामस्य सखा दासोऽस्मि राक्षस।  
न मया मोक्ष्यसेऽद्य त्वं पार्थिवेन्द्रस्य तेजसा ॥ 6.40.10 ॥

इत्युक्त्वा सहस्रोत्पत्य पुप्लुवे तस्य चोपरि।  
आकृष्य मुकुटं चित्रं पातयामास तद् भुवि ॥ 6.40.11 ॥

समीक्ष्य तूर्णमायान्तं बभाषे तं निशाचरः।  
सुग्रीवस्त्वं परोक्षं मे हीनग्रीवो भविष्यसि ॥ 6.40.12 ॥

इत्युक्त्वोत्थाय तं क्षिप्रं बाहुभ्यामाक्षिपत् तले।  
कन्दुवत् स समुत्थाय बाहुभ्यामाक्षिपद्धरिः ॥ 6.40.13 ॥

परस्परं स्वेदविदिग्धगात्रौ  
परस्परं शोणितरक्तदेहौ।  
परस्परं श्लिष्टनिरुद्धचेष्टौ  
परस्परं शाल्मलिकिंशुकाविव ॥ 6.40.14 ॥

मुष्टिप्रहारैश्च तलप्रहारै -  
ररत्निघातैश्च कराग्रघातैः।  
तौ चक्रतुर्युद्धमसह्यरूपं  
महाबलौ राक्षसवानरेन्द्रौ ॥ 6.40.15 ॥

कृत्वा नियुद्धं भृशमुग्रवेगौ  
कालं चिरं गोपुरवेदिमध्ये।

उत्क्षिप्य चोत्क्षिप्य विनम्य देहौ  
पादक्रमाद् गोपुरवेदिलग्रौ ॥ 6.40.16 ॥

अन्योन्यमापीड्य विलग्नदेहौ  
तौ पेततुः सालनिखातमध्ये।  
उत्पेततुर्भूमितलं स्पृशन्तौ  
स्थित्वा मुहूर्तं त्वभिनिःश्वसन्तौ ॥ 6.40.17 ॥

आलिङ्ग्य चालिङ्ग्य च बाहुयोक्त्रैः।  
संयोजयामासतुराहवे तौ।  
संरम्भशिक्षाबलसम्प्रयुक्तौ  
सुचेरतुः सम्प्रति युद्धमार्गैः ॥ 6.40.18 ॥

शार्दूलसिंहाविव जातदंष्ट्रौ  
गजेन्द्रपोताविव सम्प्रयुक्तौ।  
संहत्य संवेद्य च तौ कराभ्यां  
तौ पेततुर्वै युगपद् धरायाम् ॥ 6.40.19 ॥

उद्यम्य चान्योन्यमधिक्षिपन्तौ  
सञ्चक्रमाते बहु युद्धमार्गैः।  
व्यायामशिक्षाबलसम्प्रयुक्तौ  
क्लमं न तौ जग्मतुराशु वीरौ ॥ 6.40.20 ॥

बाहूत्तमैर्वारणवारणाभै -  
निवारयन्तौ परवारणाभौ।  
चिरेण कालेन भृशं प्रयुद्धौ  
सञ्चेरतुर्मण्डलमार्गमाशु ॥ 6.40.21 ॥

तौ परस्परमासाद्य यत्तावन्योन्यसूदने।  
मार्जाराविव भक्षार्थेऽवतस्थाते मुहर्मुहुः ॥ 6.40.22 ॥

मण्डलानि विचित्राणि स्थानानि विविधानि च।  
गोमूत्रकाणि चित्राणि गतप्रत्यागतानि च ॥ 6.40.23 ॥

तिरश्चीनगतान्येव तथा वक्रगतानि च।  
परिमोक्षं प्रहाराणां वर्जनं परिधावनम् ॥ 6.40.24 ॥

अभिद्रवणमाप्लावमवस्थानं सविग्रहम्।  
परावृत्तमपावृत्तमपद्रुतमवप्लुतम् ॥ 6.40.25 ॥

उपन्यस्तमपन्यस्तं युद्धमार्गविशारदौ।  
तौ विचेरतुरन्योन्यं वानरेन्द्रश्च रावणः ॥ 6.40.26 ॥

एतस्मिन्नन्तरे रक्षो मायाबलमथात्मनः।  
आरब्धमुपसम्पेदे ज्ञात्वा तं वानराधिपः ॥ 6.40.27 ॥

उत्पपात तदाऽऽकाशं जितकाशी जितक्लमः।  
रावणः स्थित एवात्र हरिराजेन वञ्चितः ॥ 6.40.28 ॥

अथ हरिवरनाथः प्राप्तसङ्ग्रामकीर्ति -  
निशिचरपतिमाजौ योजयित्वा श्रमेण।  
गगनमतिविशालं लङ्घयित्वार्कसूनु -  
हरिगणबलमध्ये रामपार्श्वं जगाम ॥ 6.40.29 ॥

इति स सवितृसूनुस्तत्र तत् कर्म कृत्वा  
पवनगतिरनीकं प्राविशत् सम्प्रहृष्टः।  
रघुवरनृपसूनोर्वर्धयन् युद्धहर्ष  
तरुमृगगणमुख्यैः पूज्यमानो हरीन्द्रः ॥ 6.40.30 ॥

॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकाण्डे चत्वारिंशः सर्गः ॥